

Највеће заслуге за спасавање 66 старих српских надгробних споменика, од којих је најстарији из 1620. године, припадају Милошу Апићу, председнику

Милош Апић

Брига о српским траговима

Спасавање споменика у Баји

Сви који ових дана пролазе поред српске цркве у Баји примећују да је повећан број старих српских надгробних споменика, постављених у порти древне светиње

Самоуправе Срба у граду на Шугавици. Његовим залагањем делови својеврсног споменичког наслеђа српског народа пренети су у порту светиње и у двориште Регионалног центра бачванских Срба, где се налази седиште Бајске српске мањинске самоуправе, месне српске православне црквене општине и Културно и верско удружење бајских Срба.

У Баји убрзано теку припреме за пренос моштију блаженопочившег јереја Милоша Апића са мохачког српског православног гробља. Земни остаци мучки убијеног

свештеника биће положени 12. априла текуће године, управо на дан када се навршава седамдесет година од његовог свирепог убиства од стране жандара. Тада је угашен један живот проткан љубављу према Богу, Цркви и свом српском народу.

Његов син Милош, председник Бајске српске мањинске самоуправе дуго се борио за правду и рехабилитацију свога оца. Дугогодишњи напори су уродили плодом и Врховни суд Републике Мађарске је донео одлуку о рехабилитацији блаженопочившег јереја Ми-

ТЕМЕ И ДОГАЂАЈИ

лоша Апића. Убице, које су тада тврдили да је млади свештеник био умешан у политику шаљући сигнале са торња светиње људима из службе безбедности у суседној земљи, стигла је заслужена казна.

Блаженопочивши јереј, чије је беживотно тело тада код Мохача избацио Дунав, сахрањен је на тамношњем српском православном гробљу, а сада је рехабилитован и ослобођен свих неистина и лажи.

Дана 12. априла, син убијеног свештеника, добиће неку врсту сатисфакције када ће мошти његовог оца бити положене у бајску српску православну цркву, светињу коју је толико волео. На овај дан Бајци очекују бројне високе званице и госте, који ће својим присуством одати пошту страдалом мученику, убијеном пре седамдесет година.

П. М.

Припремање колача и слатких јела код куће обично се повезује са атмосфером топлог дома. Колачи и разноврсне посласнице одувек су сматрани врхунцем кулинарског умећа, правом допуном добром ручку или пригодним послужењем у свечаним приликама.

Управо су колачи у свим облицима, слани или слатки, суви, пенасти или кремасти, доминирали на осмој по реду „Колачијади“. На позив организатора и овом приликом се одазвао велики број такмичара. Умеће шеснаест талентованих „креатора“ колача и њихова дела оцењивао је трочлани жири у саставу: Ева Брцан, Шандор Сич и Норберт Бугарски.

Донети одлуку о најбољима никада није лако, поготово ако ваља вредновати укус и квалитет 21 врсте колача, који су били постављени на сто и мамиле све присутне.

Ваља рећи да су у овогодишњем надметању учествовали мајстори припремања колача попут Злате Десанчић, Гордане Десанчић, Љубице Кашанин, Ане Михаљевић, Марије Печувац, Илике Ловак, Зорице Степанов, Монике Антал, Милице Балатинац-Бубрег, Марике Козић, Зорке Бугарски, Бојане Алајице и Душанке Њешковић-Барабаш. Међу дамама су се овом приликом нашли и „посластичари“, па су поједини слаткиши припремљени зах-

Још једна „Колачијада“ у Мохачу

Празник за сладокусце

У организацији Самоуправе Срба у Мохачу и месне Српске читаонице у мохачком Српском клубу одржана традиционална гастрономско-забавна манифестација

Ана Михаљевић

ваљујући марљивим рукама Мише Михаљевића, Марка Степанова и Милана Степанова.

Избор колача

Квалитет припремљених слатких и сланих колача, али и број сладокусаца био је на завидном нивоу. Поред мештана, љубитељи колача дошли су и из Липове, Бездека, Печуја, као и Срби из Републике Хрватске. Сви они су са нестрпљењем очекивали да председник оцењивачке комисије, Норберт Бугарски, прогласи резултате и саопшти редослед најбољих слаткиша. Он је свим „креаторима“ колача упутио похвале, а потом је најбољима уручио признања.

На основу одлуке жирија, сребрним плакетама окитиле су се Злата Десанчић, Милица Балатинац-Бубрег, Гордана Десанчић, Моника Антал, Бојана Алајица, Љубица Кашанин, Марија Козић, Ана и Мишо Михаљевић.

Злато је припало Душанки Њешковић-Барабаш, Зорки Бугарски,

Илики Ловак, као и Марку и Милану Степанову. Посебна признања, велике награде, додељене су Марији Печувац и Зорици Степанов.

Председник жирија Норберт Бугарски за наш лист овако је оценио овогодишњу „Колачијаду“:

„И ове године такмичење је било веома занимљиво. Радује нас чињеница да је припремана 21 врста колача. Жири је имао тежак задатак, из године у годину такмичење је све ква-

литетније. Надам се да ће се догодити овде такмичити још већи број такмичара. Ова манифестација окупља људе добре воље који су сложни и чине једну праву заједницу“.

Атмосфера је била изванредна и након проглашења победника, а сличан амбијент се очекује и 19. марта када ће се одржати ново клупско вече. Сасвим је извесно да ће и мартовска приредба Самоуправе Срба у граду на Дунаву привући велики број заинтересованих, а тада ће се надметати винари. Избор најбољег вина такође спада међу омиљене и радо посећене манифестације. Из године у годину повећава се број винара који радо доносе своје беле, црне и розе каплацице на вински мегдан, који се приређује у мохачком Српском клубу.

П. М.

Жири на „слатком задатку“